

РЕШЕНИЕ

№ 1237

гр. Варна, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20223100502155 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 1, вр. чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК.

Образувано е по подадена жалба с вх. № 13782 от 17.08.2022 г. от Г. М. Ш., чрез адв. П. В. срещу акт на ДСИ от 27.07.2022 г., с който е оставена без уважение молбата на жалбоподателя за прекратяване на изпълнително дело № 20173110405048 по описа на ДСИ – П. Русева.

Жалбоподателят сочи, че е съставено постановление от 29.09.2021 г. по ДП № 854/2017 г. по описа на Трето РУ на ОД-МВР – Варна, образувано за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК. Соочи, че от събраните по ДП доказателства се установява, че е изпълнявала задълженията си заплащане на издръжка на децата си. Излага доводи, че бившият ѝ съпруг не е полагал грижи за децата и неправомерно е усвоил сумата от 5664 лева от общинския бюджет на община Варна. Моли за изискване на пр. пр. № 4658/2017 г. на ВРП и ДП № 854/2017 г. по описа на Трето РУ на ОД-МВР – Варна. Моли за отмяна на отказа на ДСИ, както и за присъждане на разноски.

В законоустановения срок не е депозирано становище от страна на община Варна, Домашен социален патронаж.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител е администрирал делото, ведно с мотиви за жалбата, в които намира същата за неоснователна.

Съдът, след като взе предвид становището на страните,

доказателствата приложени по делото, приема за установено следното от фактическа страна:

Исполнително дело № 20173110405048 е образувано на 21.02.2017 г. по молба на И. Р. А., въз основа на изпълнителен лист № 1693 от 21.02.2017 г., издаден по гр. д. № 12724/2010 г. на Районен съд – Варна, с който Г. М. А.а е осъдена да заплаща в полза детето Райна И.ва А.а и в полза на Стефания И.ва А.а, чрез техния баща и законен представител месечна издръжка от по 60 лева на всяка, считано от 21.06.2011 г., ведно със законна лихва за забава върху всяка вноска с падеж пето число на месеца.

По молба на вискателя е извършено пълно проучване на имуществото на длъжника. Наложени са запови на банковите й сметки в „Уникредит Булбанк“ АД на 14.08.2018 г. и в „Банка ДСК“ ЕАД на 25.02.2020 г.

По молба на вискателя И. А. с разпореждане от 2.12.2021 г. л. 196 от изпълнителното дело/ е прекратено производството по отношение на него поради получаване на плащане от община Варна, чрез Домашен социален патронаж. Със същото разпореждане във връзка с получената информация от община Варна за плащането, е конституирана последната като вискател по делото за сумата от 5664 лева, представляваща издръжка за период от м. юни 2017 г. до м. юли 2021 г., изплатена на И. А..

Впоследствие отново до длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение, редовно получена на 4.08.2022 г. Започнало е и проучване на имуществото на длъжника.

На 26.07.2022 г. Г. М. Ш., чрез адв. П. В. депозира молба за прекратяване на изпълнителното дело.

С обжалвания акт ДСИ е оставил същата без уважение, доколкото община Варна е конституирана като вискател за сумата от 5664 лева.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Безспорно в производството е обстоятелството, че Галона М. Ш. има качеството на длъжник в производството по принудителното изпълнение, поради което се явява легитимирана да обжалва акта на съдебния изпълнител, с който се отказва прекратяване на изпълнителното производство, по реда на чл. 435, а л. 2, т. 6 ГПК. С оглед на горното, съдът намира, че жалбата е депозирана в законоустановения срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което същата се явява допустима.

По повод преценката за основателността на депозираната жалба, съдът формира следните правни изводи:

В разпоредбата на чл. 433, ал. 1 ГПК са уредени хипотези за прекратяване на изпълнителното производство, а именно при наличие на някоя от следните хипотези: 1. длъжникът представи разписка от вискателя, надлежно заверена, или квитанция от пощенската станция, или писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за вискателя преди образуване на изпълнителното производство; ако длъжникът представи разписка с незаверен подпис на вискателя, последният

при спор е длъжен да декларира писмено, че разписката не е издадена от него, в противен случай тя се приема за истинска; 2. взыскателят е поискал това писмено; 3. изпълнителният лист бъде обезсилен; 4. с влязъл в сила съдебен акт бъде отменен актът, въз основа на който е издаден изпълнителният лист, или този акт се признае за подправен; 5. посоченото от взыскателя имущество не може да бъде продадено и не може да бъде намерено друго секвестрируемо имущество; 6. не са заплатени дължимите авансово такси и разноски по изпълнението, освен в случаите на чл. 83 ГПК; 7. бъде представено влязло в сила решение, с което е уважен искът по чл. 439 или 440 ГПК, както и когато 8. взыскателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка.

По повод на делата за издръжка навършването на пълнолетие на детето, което има правото на издръжка е основание за прекратяване на същата, по аргумент на чл. 150 СК.

В настоящия случай, изпълнителното дело е било образувано за принудително събиране на парични вземания за издръжка на деца, поради което съдът намира, че преклузивният срок по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК не е текъл до датата на навършване на пълнолетие на децата – 14.06.2021 г. за Райна А.а, родена на 14.06.2003 г., като за детето Стефания А.а, родена на 24.03.2006 г., срокът изобщо не е започнал да тече.

На следващо място, следва да бъдат съобразени разпоредбите на чл. 152, ал. 7 СК и чл. 14, ал. 1 от НОРИДПИ, според които държавата е присъединен по право взыскател за частното държавно вземане за заплатената от нея, чрез общината, издръжка по образуваното изпълнително дело. Ето защо, актът на съдебния изпълнител за конституирането ѝ, има единствено констативно действие, доколкото само прогласява настъпилото по закон присъединяване на кредитор. Затова и разпореждането за конституиране на община Варна, Домашен социален патронаж, няма отношение за спора.

Отделно от това, следва да се посочи, че единствено наведените доводи в жалбата за съставянето на постановление по ДП № 854/2017 г. по описа на Трето РУ на ОД-МВР – Варна, с което е прекратено производството по делото, образувано за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК, поради малозначителност, не могат да обусловят различен извод от гореформирания. В настоящото производство, не са представени доказателства за наличие на някое от останалите предпоставки по чл. 433, ал. 1, т. 1 - т. 7 ГПК. Не са представени надлежни доказателства за изплащане на сумата по изпълнителния лист на взыскателя. Като изложените твърдения в ДП, че децата живеят с майка си от 2019 г., както и че последната полага грижи и ги издържа не могат да доведат до извод за наличие на доказано реално изпълнение, удостоверено по надлежния ред от страна на длъжника. Затова и искането на жалбоподателя за приобщаването на материалните от това производство, не следва да бъде кредитирано. Доколкото съдебният изпълнител не е компетентен да се произнася по съществуването на самото материално право, то и настоящият съдебен състав е лишен от възможността за подобна преценка в настоящото производство.

Предвид гореизложеното, настоящият състав на съда намира доводите на жалбоподателя за прекратяване на изпълнителното дело за неоснователни.

С оглед на горното, депозираната жалба, предмет на настоящото производство се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 13782 от 17.08.2022 г. от Г. М. Ш., ЕГН: *****, чрез адв. П. В. срещу акт на ДСИ от 27.07.2022 г., с който е отказано прекратяване на изпълнително дело № 20173110405048 по описа на ДСИ – П. Русева.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 437, ал. 4, изр. второ ГПК.

Копие от настоящото решение да се изпрати на ДСИ – Районен съд – Варна.

Препис от решението да се обяви в регистъра по чл. 235, ал. 5 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____